

[Finansministeren.]

præmiefradrag skal indkomstbeskattes, såfremt den udbetales kontant. Statsanstalten udbetaler bonus kontant hvert 5. år, for 5 år ad gangen, og derfor virker beskatningen af bonus mere tyngende for de forsikrede, end hvis udbetalingen skete årlig. De forsikrede har derfor i stedse stigende omfang fremsat ønske om at kunne anvende bonus til opskrivning af forsikringsydelsen i stedet for at få den udbetalt kontant. Ligningsloven hjemler nemlig, at hvis bonus ikke udbetales kontant, men anvendes til opskrivning, skal den ikke optages som skattepligtig indkomst, men til gengæld bliver forsikringsforøgelserne til sin tid skattepligtige på samme måde som hovedforsikringens ydelser.

Bonusopskrivningen er kun tænkt anvendt på enkelte forsikringsarter, for hvilke ligningsloven giver de forsikrede adgang til at trække hele præmien fra i den skattepligtige indkomst, samt for visse forsikringer, som firmaer tegner for deres personale i pensioneringsøjemed, og hvor der er truffet bestemmelse om, at bonus skal komme personalet tilgode. Andre forsikringer får som hidtil bonus udbetalt kontant.

Hovedreglen vil for fremtidig tegnede forsikringer af de nævnte arter være således, at der ved forsikringskontraktens indgåelse træffes bestemmelse om bonusopskrivning som foreslået; men såfremt en enkelt forsikringstager måtte ønske forsikringen tegnet med kontant udbetaling af bonus, vil der være adgang for ham til at træffe en sådan bestemmelse.

For de allerede tegnede forsikringer af disse arter vil der, hvis forsikrede ønsker det, ligeledes kunne etableres bonusopskrivning ved aftale herom mellem statsanstalten og den forsikrede.

De 5-årige bonusudbetalinger kan naturligvis ikke ske uden betydelige administrationsomkostninger. Også bonusopskrivningen koster penge, men det forventes, at denne form dog vil være billigere end en tilsvarende tegning af en forsikring mod kapitalindskud, og lovændringen giver derfor adgang til, at de administrationstillæg, der lovmæssigt tillægges præmier og indskud — her altså det indskud, der repræsenteres af bonusbeløbet — kan nedsættes noget. Forsikringsopskrivningen foretages

iøvrigt efter de på opskrivningstidspunktet gældende tariffer, men bruttoprisen kan altså eventuelt blive noget billigere, hvis driftstillæggene nedsættes. Hvor meget tillæggene kan nedsættes, kan ikke bestemmes på forhånd, men dette må tildels fremgå af fremtidige erfaringer, hvorfor det ikke findes formålstjuntligt at give nærmere regler herfor i lovforslaget.

Den 5-årige bonusopgørelse er et meget omfattende arbejde, og det vil være både praktisk og besparende at kunne sprede arbejdet med beregningen af opskrivningen og udsendelsen af meddelelser til de forsikrede over nogen tid, hvorfor loven giver adgang til at fastsætte tidspunktet for opskrivningen for de forskellige forsikringsformer i forbindelse med hver 5-årig statusopgørelse. Hvis den kontante bonusudbetaling fastlægges f. eks. til den 1. april i et år, medens det bestemmes, at bonusopskrivningen henlægges til et tidspunkt før den kontante udbetaling, vil den udregnede opskrivningsbonus blive reduceret med et rentefradrag svarende til den tid, disse forsikrede nyder godt af bonus før de forsikrede, der får bonus kontant.

Lovforslaget tilsigter altså at give visse forsikrede adgang til at anvende bonus på en måde, som ligningsloven forudsætter som rimelig, og som forsikrede i adskillige private selskaber har adgang til, og samtidig at give statsanstalten mulighed for at etablere denne bonusanvendelse på en praktisk og økonomisk måde. Jeg tillader mig at anbefale lovforslaget til en velvillig og hurtig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om oprettelse af en landsskatteret og om tilsynet med skatteligningen m. v.

(Første behandling findes i tidenden sp. 382, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 143).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.